

ærede Minister, at et Løfte, som givet i den Skikkelse, som her er omtalt, vil man ikke med Villighed kunne paatrænge en Eftermand. Derom maa man først komme til at forhandle nærmere med ham. Der var nogle Ytringer i Begyndelsen af den ærede Ministers Udtalelse, jeg ikke hørte, eller hvoraf jeg dog hørte saa lidt, at jeg ikke vil svare derpå; men dersom de indeholde Noget, som angaaer vort tidligere Stridspunkt eller Forskjelligheden med Hensyn til vor Opfattelse af „Kirken's Eiendom“, saa maa jeg protestere imod, at Folkekirken eier Noget.

Kirke- og Underviisnings-Ministeren: Jeg maa protestere imod, at det saaledes uden videre fremsættes som Statens Eiendom, hvad Kirken nu er i Besiddelse af. Det er et Spørgsmaal, som er langt mere omfattende, end at man kan troe, at kunne løse det, ved at erklære disse Midler for Statens Eiendom; det er et Spørgsmaal, der trænger til en ganske anden gennemgaaende Undersøgelse, og man forandrer ikke de omhandlede Midlers Character, ved at kalde dem „Statens“ Eiendom.

Schjern: Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede, at dette Spørgsmaal nærmere kunde komme frem under Lønningsloven. Jeg vil kun tillade mig at tilføje, at det ogsaa kunde komme frem paa en anden Maade, idet den afgaaede Minister er Medlem af det andet Thing.

N. Jensen: Jeg vil blot i Anledning af den Sum, der er bevilget til Røms-Sønderlands Udsiftning, tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, om ikke Forholdene, der ere saaledes, at det var ønskeligt, at denne Udsiftning i ethvert Tilfælde ikke blev foretaget i den almindelige Udstrækning, som er paatænkt. Jeg veed ikke, om det i og for sig er et almindeligt Ønske eller ikke, men jeg veed, at vor Lovgivning er saaledes, at de, som ønske det, kunne fremtvinge Udsiftningen, og efter de Underretninger, jeg har modtaget om Naturforholdene der, ere de

saaledes, at det vilde kunne medføre bethdeligt Tab for Mange af de Vedkommende, der ere interesserede i Udsiftningen. Sagen er den, at denne D, der nu ligger i Fællesskab, er paa store Strækninger udsat for at blive sat under Band ved Højvande, og de, der ved Udsiftningen ville faae Lodder paa saadanne Steder, ville kun have megen liden Nytte af dem, medens de nu have den Fordeel at kunne benytte det Hele paa den Maade, som Forholdene maatte tillade. Jeg skal derfor tillade mig at lægge den høitærede Indenrigsminister paa Sinde, om det ikke var muligt fra Regjeringens Side at indskrænke Udsiftningen i en saadan Grad, som var i Alles Interesse. Efter min Opfattelse af Lovgivningen vil det være forbundet med nogen Vanskelighed, men jeg troer det vil være i Beboernes Interesse, om denne Sag kunde blive overveiet. Jeg veed, at der er en meget stor Agitation imod Udsiftningen, men jeg veed ogsaa meget vel, at en saadan Agitation i mange Tilfælde er ubegrundet; om Forholdene, som de her ere forhaanden, indeholde nogen Grund for denne Agitation, derpaa er det, jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed.

Indenrigsministeren: Forholdene ere mig ikke bekjendte, men jeg skal ikke undlade at søge paa bedste Maade at sætte mig ind i dem. Forsaaavidt det skulde gjælde om, at forandre de Rettigheder, som Lovgivningen hjemler den Enkelte, der begjærer Udsiftning, da vil dette frembyde Vanskeligheder, som Bestyrelsen ikke vil være istand til at overvinde; men forsaavidt det er et Spørgsmaal, der berører paa Administrationen, da skulle den ærede Rigsdagsmands Udtalelser være en stærk Opfordring for mig til, efter bedste Øyne, at ordne denne Sag.

Jessen: Det forekommer mig ikke, at det kan ligge i Administrationens Haand at standse den Udsiftning, hvortil de vedkommende Beboere ere blevne berettigede ved en Kjendelse, der er bleven stabsfæstet af Indenrigsministeriet; men jeg troer, at der vil være Forhold tilstede, navnlig Mangel paa Penge-